

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.42.2022.AMU(20)

RM-0610-42-22

UD371

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Wnioskodawca

niepodległa

POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

U S T A W A

z dnia

o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego¹⁾

Art. 1. W celu przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę rozpoczętej w dniu 24 lutego 2022 r., wobec osób i podmiotów ujętych na liście, o której mowa w art. 2, stosuje się:

- 1) odpowiednio środki określone w art. 2 ust. 1–3 rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy (Dz. Urz. UE L 134 z 20.05.2006, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 765/2006”, albo
- 2) odpowiednio środki określone w art. 2 i art. 9 rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz. Urz. UE L 78 z 17.03.2014, str. 6, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 269/2014”, albo

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej oraz ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 294 z 25.10.2006, str. 25, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 180 z 09.07.2008, str. 5, Dz. Urz. UE L 28 z 02.02.2011, str. 17, Dz. Urz. UE L 76 z 22.03.2011, str. 13, Dz. Urz. UE L 136 z 24.05.2011, str. 48, Dz. Urz. UE L 161 z 21.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 265 z 11.10.2011, str. 6 i 8, Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2011, str. 15, Dz. Urz. UE L 38 z 11.02.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 55 z 29.02.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 24.03.2012, str. 37, Dz. Urz. UE L 113 z 25.04.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 307 z 07.11.2012, str. 1 i 7, Dz. Urz. UE L 143 z 30.05.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 288 z 30.10.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 16 z 21.01.2014, str. 3, Dz. Urz. UE L 200 z 09.07.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 311 z 31.10.2014, str. 2, Dz. Urz. UE L 185 z 14.07.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 206 z 01.08.2015, str. 16, Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2015, str. 62 i 71, Dz. Urz. UE L 52 z 27.02.2016, str. 19 i 22, Dz. Urz. UE L 50 z 28.02.2017, str. 9, Dz. Urz. UE L 54 z 24.02.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 182 z 08.07.2019, str. 33, Dz. Urz. UE L 319I z 02.10.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 370I z 06.11.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 426I z 17.12.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 197I z 04.06.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 219I z 21.06.2021, str. 1, 3 i 55, Dz. Urz. UE L 224I z 24.06.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 405 z 16.11.2021, str. 1 i 3, Dz. Urz. UE L 430I z 02.12.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 37 z 18.02.2022, str. 4, Dz. Urz. UE L 46 z 25.02.2022, str. 3, Dz. Urz. UE L 67 z 02.03.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 82 z 09.03.2022, str. 1.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 86 z 21.03.2014, str. 27, Dz. Urz. UE L 126 z 29.04.2014, str. 48, Dz. Urz. UE L 137 z 12.05.2014, str. 1 i 3, Dz. Urz. UE L 160 z 29.05.2014, str. 7, Dz. Urz. UE L 205 z 12.07.2014, str. 7, Dz. Urz. UE L 214 z 19.07.2014, str. 2, Dz. Urz. UE L 221 z 25.07.2014 str. 1 i 11, Dz. Urz. UE L 226 z 30.07.2014 str. 16, Dz. Urz. UE L 271 z 12.09.2014, str. 1 i 8, Dz. Urz. UE L 331 z 18.11.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 344 z 29.11.2014, str. 5, Dz. Urz. UE L 40 z 16.02.2015,

- 3) wykluczenie z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129, 1598, 2054 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 25).

Art. 2. 1. Lista osób i podmiotów, wobec których są stosowane środki, o których mowa w art. 1, zwana dalej „listą”, jest prowadzona przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Lista jest publikowana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Na listę może być wpisana wyłącznie osoba lub podmiot niewymienione w wykazach określonych w rozporządzeniach wymienionych w art. 1.

Art. 3. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych wydaje decyzje w sprawach wpisu na listę oraz wykreślenia z niej.

2. Decyzję w sprawie wpisu na listę wydaje się względem osób i podmiotów, dysponujących środkami finansowymi, funduszami oraz zasobami gospodarczymi w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 oraz rozporządzenia 269/2014, bezpośrednio lub pośrednio wspierających agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, rozpoczętą w dniu 24 lutego 2022 r., lub bezpośrednio związanych z takimi osobami lub podmiotami lub wobec których istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania w tym celu posiadanych przez nie środków finansowych, funduszy i zasobów gospodarczych.

3. Decyzję w sprawie wpisu na listę lub wykreślenia z niej minister właściwy do spraw wewnętrznych wydaje z urzędu lub na uzasadniony wniosek:

- 1) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
- 2) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 3) Szefa Agencji Wywiadu,
- 4) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego,

str. 7, Dz. Urz. UE L 70 z 14.03.2015 str. 1, Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 30, Dz. Urz. UE L 67 z 12.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 249 z 16.09.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 301 z 09.11.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 67 z 14.03.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 194 z 26.07.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 2031 z 04.08.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 237 z 15.09.2017, str. 37 i 44, Dz. Urz. UE L 304 z 21.11.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 69 z 13.03.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 1181 z 14.05.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 194 z 31.07.2018, str. 27, Dz. Urz. UE L 231 z 14.09.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 3131 z 10.12.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 19 z 22.01.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 73 z 15.03.2019, str. 9 i 16, Dz. Urz. UE L 182 z 08.07.2019, str. 33, Dz. Urz. UE L 236 z 13.09.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 221 z 28.01.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 78 z 13.03.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 298 z 11.09.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 318 z 01.10.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 15.03.2021, str. 19, Dz. Urz. UE L 321 z 13.09.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 3591 z 11.10.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 4451 z 13.12.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 40 z 21.02.2022, str. 3, Dz. Urz. UE L 421 z 23.02.2022, str. 1, 3 i 15, Dz. Urz. UE L 51 z 25.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 53 z 25.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 58 z 28.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 66 z 02.03.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 80 z 09.03.2022, str. 1.

- 5) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego,
- 6) Generalnego Inspektora Informacji Finansowej,
- 7) Komendanta Głównego Policji,
- 8) Komisji Nadzoru Finansowego,
- 9) Prezesa Narodowego Banku Polskiego,
- 10) Komendanta Straży Granicznej,
- 11) Prokuratora Krajowego,
- 12) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej,
- 13) Przewodniczącego komitetu Rady Ministrów właściwego w sprawach bezpieczeństwa i obrony państwa

– zawierający wskazanie osoby lub podmiotu, w stosunku do których ma zostać wydana decyzja, w tym propozycję co do zastosowania wobec danej osoby lub danego podmiotu środków, o których mowa w art. 1, oraz uzasadnienie wniosku. Propozycje co do zastosowania środków, o których mowa w art. 1, określa się z uwzględnieniem w szczególności charakteru i zakresu działalności prowadzonej przez osobę i podmiot oraz struktury kapitałowej tego podmiotu.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wszcząć postępowanie w sprawie wydania decyzji w sprawie wykreślenia z listy również na uzasadniony wniosek osoby lub podmiotu wpisanych na listę.

5. Decyzja w sprawie wpisu na listę zawiera w szczególności datę wydania, oznaczenie osoby lub podmiotu, wobec których stosuje się środki, powołanie podstawy prawnej oraz uzasadnienie.

6. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych może określić zakres środków finansowych lub zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 269/2014 lub rozporządzenia 765/2006, objętych środkami określonymi w art. 2 ust. 1–3 rozporządzenia 765/2006 lub art. 2 i art. 9 rozporządzenia 269/2014.

7. Decyzja o skreśleniu z listy zawiera w szczególności datę wydania, oznaczenie osoby lub podmiotu, których dotyczy, powołanie podstawy prawnej oraz uzasadnienie.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może ograniczyć zakres uzasadnienia ze względu na bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny.

9. Od decyzji o wpisie na listę nie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz podlega ona natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 4. Do postępowań w sprawach wpisu na listę oraz wykreślenia z niej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 7, art. 8, art. 12, art. 14–16, art. 24 § 1 pkt 1–6 i § 2–4, art. 26 § 1, art. 28, art. 29, art. 30 § 1–3, art. 35 § 1, art. 39, art. 41–47, art. 50, art. 55, art. 57–60, art. 61 § 3 i 4, art. 63 § 4, art. 64, art. 65, art. 72, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 97 § 1 pkt 4 i § 2, art. 98, art. 101, art. 103, art. 104, art. 105 § 2, art. 109 § 1, art. 112, art. 113 § 1, art. 125 § 1, art. 156–158 oraz art. 217 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052).

Art. 5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych rozpowszechnia, przy wykorzystaniu środków masowego przekazu, komunikat o stosowaniu szczególnych środków ograniczających wobec osób lub podmiotów.

Art. 6. Zadania i kompetencje, o których mowa w:

- 1) art. 3 ust. 1 i 2, art. 3a ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 4a, art. 4b rozporządzenia 765/2006,
 - 2) art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 6a, art. 6b, art. 7 rozporządzenia 269/2014
- wobec osób i podmiotów wpisanych na listę, o której mowa w art. 2, wykonuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 7. 1. Osoba lub podmiot, które w stosunku do osoby lub podmiotu wpisanych na listę:

- 1) nie dopełniają obowiązku zamrożenia funduszy lub zasobów gospodarczych lub zakazu udostępniania funduszy lub zasobów gospodarczych, określonego w art. 2 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 765/2006 lub art. 2 rozporządzenia 269/2014,
- 2) nie dopełniają obowiązku niezwłocznego przekazywania informacji, wymaganych na podstawie art. 4 ust. 2 lub art. 5 rozporządzenia 765/2006 lub na podstawie art. 7 ust. 1 lub art. 8 rozporządzenia 269/2014,
- 3) nie stosują się do zakazu świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest omińnięcie stosowania środków określonych w art. 2 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 765/2006 lub art. 2 rozporządzenia 269/2014

– podlegają karze pieniężnej.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w drodze decyzji, w wysokości do 20 000 000 zł.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

4. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–3 do nakładania kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

5. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 8. 1. Z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursu prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych wyklucza się:

- 1) wykonawcę oraz uczestnika konkursu wymienionego w wykazach określonych w rozporządzeniach wymienionych w art. 1;
- 2) wykonawcę oraz uczestnika konkursu, którego beneficjentem rzeczywistym w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, 655 i ...) jest osoba lub podmiot wymieniony w wykazach określonych w rozporządzeniach wymienionych w art. 1 albo wpisany na listę.

2. Wykluczenie następuje na okres trwania okoliczności określonych w ust. 1.

3. W przypadku wykonawcy wykluczonego na podstawie ust. 1 albo wobec których wydano decyzję o zastosowaniu środka ograniczającego, o którym mowa w art. 1 pkt 3, zamawiający odrzuca wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu lub ofertę takiego wykonawcy, nie zaprasza go do złożenia oferty wstępnej, oferty podlegającej negocjacom, oferty dodatkowej, oferty lub oferty ostatecznej, nie zaprasza go do negocjacji lub dialogu, a także nie prowadzi z takim wykonawcą negocjacji lub dialogu, odrzuca wniosek o dopuszczenie do udziału w konkursie, nie zaprasza do złożenia pracy konkursowej lub nie przeprowadza oceny pracy konkursowej, odpowiednio do trybu stosowanego do udzielenia zamówienia oraz etapu prowadzonego postępowania.

4. Kontrola udzielania zamówień w zakresie zgodności z ust. 1 jest wykonywana zgodnie z art. 596 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

5. Przez ubieganie się o udzielenie zamówienia publicznego lub dopuszczenie do udziału w konkursie rozumie się odpowiednio złożenie wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu lub konkursie, złożenie oferty, przystąpienie do negocjacji na zaproszenie zamawiającego lub złożenie pracy konkursowej.

6. Osoba lub podmiot podlegające wykluczeniu zgodnie z ust. 1 albo wobec których wydano decyzję o zastosowaniu środka ograniczającego, o którym mowa w art. 1 pkt 3, które

w okresie tego wykluczenia ubiegają się o udzielenie zamówienia publicznego lub dopuszczenie do udziału w konkursie lub biorą udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub w konkursie, podlegają karze pieniężnej do wysokości 20 000 000 zł.

7. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 6, nakłada Prezes Urzędu Zamówień Publicznych w drodze decyzji.

8. W zakresie nieuregulowanym w ust. 6 i 7 do nakładania kary pieniężnej, o której mowa w ust. 6, stosuje się przepisy działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

9. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 6, stanowią dochód budżetu państwa.

10. Przepisy ust. 1–9 stosuje się odpowiednio do postępowania zmierzającego do udzielenia zamówienia publicznego o wartości mniejszej niż kwoty określone w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych lub z wyłączeniem stosowania tej ustawy.

Art. 9. Mając na względzie zagrożenie bezpieczeństwa narodowego, zakazuje się przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej węgla objętego pozycją 2701 Wspólnej Taryfy Celnej pochodzącego z terenu Federacji Rosyjskiej oraz z niekontrolowanych przez Ukrainę obszarów ukraińskiego obwodu donieckiego i ukraińskiego obwodu ługańskiego.

Art. 10. 1. W przypadku podejrzenia fałszowania pochodzenia węgla objętego pozycją 2701 Wspólnej Taryfy Celnej, naczelnik urzędu celno-skarbowego zajmuje ten węgiel na okres niezbędny do zweryfikowania jego pochodzenia. W zakresie weryfikowania pochodzenia naczelnik urzędu celno-skarbowego współpracuje z właściwymi organami, w szczególności z podmiotami, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 1–7.

2. Na potrzeby weryfikacji, o której mowa w ust. 1, naczelnik urzędu celno-skarbowego może zlecić przeprowadzenie badań węgla.

Art. 11. 1. Osoba lub podmiot, który narusza zakaz, o którym mowa w art. 9, podlega karze pieniężnej.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy dla miejsca ujawnienia naruszenia zakazu, w drodze decyzji administracyjnej, w wysokości do 20 000 000 zł.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, przysługuje odwołanie do dyrektora administracji skarbowej.

4. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1–3 do nakładania kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

5. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 12. Krąg uprawnionych podmiotów, wysokość oraz tryb ustalania rekompensat szkód rzeczywistych poniesionych w związku z wejściem w życie zakazu, o którym mowa w art. 9, dotyczącego węgla pochodzącego z terenu Federacji Rosyjskiej określi odrębna ustawa.

Art. 13. 1. Kto narusza zakazy, o których mowa w:

- 1) art. 1a ust. 1 lit. a, art. 1b ust. 1 lit. a–c, art. 1c ust. 1, art. 1d ust. 1, art. 1e ust. 1 lub ust. 2, art. 1f ust. 1 lub ust. 2, art. 1g ust. 1 lub ust. 1a, art. 1h ust. 1, art. 1i ust. 1, art. 1m, art. 1o ust. 1, art. 1p ust. 1, art. 1q ust. 1, art. 1r ust. 1 lub art. 1s ust. 1 rozporządzenia 765/2006,
- 2) art. 2 ust. 1 lub 2, art. 2a ust. 1 lub 2, art. 3 ust. 1 lub 2, art. 3a ust. 1, art. 3b ust. 1 lub 2, art. 3c ust. 1–4, art. 4 ust. 1 lub art. 12 rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz. Urz. UE L 229 z 31.07.2014, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 833/2014”, lub
- 3) art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1 lub 2, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 lub art. 8 rozporządzenia Rady (UE) nr 2022/263 z dnia 23 lutego 2022 r. w sprawie środków ograniczających w odpowiedzi na uznanie niekontrolowanych przez rząd obszarów ukraińskich obwodów donieckiego i ługańskiego oraz nakazanie rozmieszczenia rosyjskich sił zbrojnych na tych obszarach (Dz. Urz. UE L 042I z 23.02.2022, str. 77, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/263”,
podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 246 z 21.08.2014, str. 59, Dz. Urz. UE L 271 z 12.09.2014, str. 3, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 20, Dz. Urz. UE L 263 z 08.10.2015, str. 10, Dz. Urz. UE L 316 z 01.12.2017, str. 15, Dz. Urz. UE L 182 z 08.07.2019, str. 33, Dz. Urz. UE L 42I z 23.02.2022, str. 74, Dz. Urz. UE L 49 z 25.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 55 z 28.02.2022, str. 78, Dz. Urz. UE L 57 z 28.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 63 z 02.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 65 z 02.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 81 z 09.03.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 87I z 15.03.2022, str. 13.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 62 z 01.03.2022, str. 26.

2. Jeżeli czyn określony w ust. 1 został popełniony w zakresie działalności przedsiębiorcy, za sprawcę czynu zabronionego uznaje się osobę odpowiedzialną za zawarcie transakcji handlowej.

3. W razie popełnienia czynu określonego w ust. 1 sąd może orzec przepadek towarów stanowiących przedmiot czynu zabronionego, choćby nie stanowiły one własności sprawcy.

4. Do przestępstw, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2021 r. poz. 2345 i 2447) nie stosuje się.

Art. 14. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, 1598, 2076, 2105, 2262 i 2328) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 297 w § 1 po pkt 2a dodaje się pkt 2b i 2c w brzmieniu:

„2b) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. poz. ...) oraz w dziale Va ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;

2c) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – w zakresie niezbędnym do podejmowania środków ograniczających w związku z działaniami destabilizującymi sytuację w Ukrainie;”;

2) art. 297e otrzymuje brzmienie:

„Art. 297e. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej udostępnia:

1) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym,

2) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu,

3) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w ustawie z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego,

- 4) Policji – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882, 2333, 2447, 2448 oraz z 2022 r. poz. 655),
- 5) Straży Granicznej – w zakresie niezbędnym do realizacji zadań określonych w art. 1 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1486, 1728, 1898, 2191, 2333 oraz z 2022 r. poz. 655),
- 6) ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – w zakresie niezbędnym do podejmowania środków ograniczających w związku z działaniami destabilizującymi sytuację w Ukrainie

– dane niezawarte w aktach spraw podatkowych inne niż określone w art. 297c, jeżeli znajdują się w Centralnym Rejestrze Danych Podatkowych.

§ 2. Dane, o których mowa w § 1, mogą być udostępniane również za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 422, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) wykonywanie zadań określonych w:

- a) art. 1ja ust. 2, art. 1k ust. 3, art. 1v ust. 1, art. 1w ust. 1, art. 3 ust. 1 i 2, art. 3a ust. 1, art. 4a i art. 4b rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy (Dz. Urz. UE L 134 z 20.05.2006, str. 1, z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 765/2006”,

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 464, 694, 802, 815, 954, 1003, 1005, 1718, 2076 i 2105.

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 294 z 25.10.2006, str. 25, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 180 z 09.07.2008, str. 5, Dz. Urz. UE L 28 z 02.02.2011, str. 17, Dz. Urz. UE L 76 z 22.03.2011, str. 13, Dz. Urz. UE L 136 z 24.05.2011, str. 48, Dz. Urz. UE L 161 z 21.06.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 265 z 11.10.2011, str. 6 oraz str. 8, Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2011, str. 15, Dz. Urz. UE L 38 z 11.02.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 55 z 29.02.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 24.03.2012, str. 37, Dz. Urz. UE L 113 z 25.04.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 307 z 07.11.2012, str. 1 oraz str. 7, Dz. Urz. UE L 143 z 30.05.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 288 z 30.10.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 16 z 21.01.2014, str. 3, Dz. Urz. UE L 200 z 09.07.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 311 z 31.10.2014, str. 2, Dz. Urz. UE L 185 z 14.07.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 206 z 01.08.2015, str. 16, Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2015, str. 62 oraz str. 71, Dz. Urz. UE L 52 z 27.02.2016, str. 19 oraz str. 22, Dz. Urz. UE L 50 z 28.02.2017, str. 9, Dz. Urz. UE L 54 z 24.02.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 182 z 08.07.2019, str. 33, Dz. Urz. UE L 319I z 02.10.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 370I z 06.11.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 426I z 17.12.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 68 z 26.02.2021, str. 29, Dz. Urz. UE L 197I z 04.06.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 219I z

- b) art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 6a i art. 6b rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz. Urz. UE L 78 z 17.03.2014, str. 6, z późn. zm.⁸⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 269/2014”,
- c) art. 2e ust. 4, art. 5a ust. 5, art. 5c ust. 1 i art. 5d ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz. Urz. UE L 229 z 31.07.2014, str. 1, z późn. zm.⁹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 833/2014”
- zwanych dalej „zwalnianiem zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub udostępnieniem środków finansowych lub zasobów gospodarczych”;
- 2) w art. 45 w ust. 1 wyrazy „art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 6, 8, 10, 13–15 i 20a” zastępuje się wyrazami „art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 6, 8, 10, 13–15, 17a i 20a”;

21.06.2021, str. 1, str. 3 oraz str. 55, Dz. Urz. UE L 224I z 24.06.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 405 z 16.11.2021, str. 1 oraz str. 3, Dz. Urz. UE L 430I z 02.12.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 37 z 18.02.2022, str. 4, Dz. Urz. UE L 46 z 25.02.2022, str. 3, Dz. Urz. UE L 67 z 02.03.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 82 z 09.03.2022, str. 1.

⁸⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 86 z 21.03.2014, str. 27, Dz. Urz. UE L 126 z 29.04.2014, str. 48, Dz. Urz. UE L 137 z 12.05.2014, str. 1 oraz str. 3, Dz. Urz. UE L 160 z 29.05.2014, str. 7, Dz. Urz. UE L 205 z 12.07.2014, str. 7, Dz. Urz. UE L 214 z 19.07.2014, str. 2, Dz. Urz. UE L 221 z 25.07.2014 str. 1 oraz str. 11, Dz. Urz. UE L 226 z 30.07.2014 str. 16, Dz. Urz. UE L 271 z 12.09.2014, str. 1 oraz str. 8, Dz. Urz. UE L 331 z 18.11.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 344 z 29.11.2014, str. 5, Dz. Urz. UE L 40 z 16.02.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 70 z 14.03.2015 str. 1, Dz. Urz. UE L 239 z 15.09.2015, str. 30, Dz. Urz. UE L 67 z 12.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 249 z 16.09.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 301 z 09.11.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 67 z 14.03.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 194 z 26.07.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 203I z 04.08.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 237 z 15.09.2017, str. 37 oraz str. 44, Dz. Urz. UE L 304 z 21.11.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 69 z 13.03.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 118I z 14.05.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 194 z 31.07.2018, str. 27, Dz. Urz. UE L 231 z 14.09.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 313I z 10.12.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 19 z 22.01.2019, str. 1, L73 z 15.03.2019, str. 9 oraz str. 16, L182 z 08.07.2019, str. 33, Dz. Urz. UE L 236 z 13.09.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 221 z 28.01.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 78 z 13.03.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 298 z 11.09.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 318 z 01.10.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 15.03.2021, str. 19, Dz. Urz. UE L 321 z 13.09.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 359I z 11.10.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 445I z 13.12.2021, str. 4, Dz. Urz. UE L 40 z 21.02.2022, str. 3, Dz. Urz. UE LI 42 z 23.02.2022, str. 3 oraz str. 15, Dz. Urz. UE L 51 z 25.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 53 z 25.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 58 z 28.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 66 z 02.03.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 80 z 09.03.2022, str. 1.

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 271 z 12.09.2014, str. 3, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 20, Dz. Urz. UE L 263 z 08.10.2015, str. 10, Dz. Urz. UE L 316 z 01.12.2017, str. 15, Dz. Urz. UE L 182 z 08.07.2019, str. 33, Dz. Urz. UE LI 42 z 23.02.2022, str. 74, Dz. Urz. UE L 49 z 25.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 57 z 28.02.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 63 z 02.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 65 z 02.03.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 81 z 09.03.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE LI 87 z 15.03.2022, str. 13.

- 3) w art. 54 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6–9 w brzmieniu:
- „6) art. 1ja ust. 1, art. 1k ust. 1, art. 1u ust. 1, art. 1z, art. 2, art. 4 ust. 2 i art. 5 rozporządzenia 765/2006;
 - 7) art. 2, art. 7 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia 269/2014;
 - 8) art. 2e ust. 1 i 3, art. 3 ust. 1 i 2, art. 3a ust. 1, art. 3g ust. 1, art. 3h ust. 1, art. 5 ust. 1–6, art. 5a ust. 1, 2 i 4, art. 5aa ust. 1, art. 5b ust. 1, art. 5f ust. 1, art. 5g ust. 1, art. 5i ust. 1 i art. 5j ust. 1 i 2 rozporządzenia 833/2014;
 - 9) ustawy z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. poz. ...).”;
- 4) w art. 84 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) w zakresie, o którym mowa w art. 54 ust. 1 pkt 6–9.”;
- 5) po dziale V dodaje się dział Va w brzmieniu:

„DZIAŁ VA

Zwalnianie zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub udostępnianie środków finansowych lub zasobów gospodarczych

Art. 143a. 1. Zadania i kompetencje właściwego organu, o których mowa w:

- 1) art. 1ja ust. 2, art. 1k ust. 3, art. 1v ust. 1, art. 1w ust. 1, art. 1z, art. 3 ust. 1 i 2, art. 3a ust. 1, art. 4 ust. 2, art. 4a, art. 4b i art. 5 rozporządzenia 765/2006,
- 2) art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 6a, art. 6b, art. 7 i art. 8 rozporządzenia 269/2014,
- 3) art. 2e ust. 4, art. 5a ust. 5, art. 5c ust. 1, art. 5d ust. 1 i art. 5g rozporządzenia 833/2014

– wykonuje Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2. W sprawach, o których mowa w:

- 1) art. 1ja ust. 2, art. 1k ust. 3, art. 1v ust. 1, art. 1w ust. 1, art. 3 ust. 1 i 2, art. 3a ust. 1, art. 4a i art. 4b rozporządzenia 765/2006,
- 2) art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 6a i art. 6b rozporządzenia 269/2014,
- 3) art. 2e ust. 4, art. 5a ust. 5, art. 5c ust. 1 i art. 5d ust. 1 rozporządzenia 833/2014

– Szef Krajowej Administracji Skarbowej rozstrzyga w formie decyzji administracyjnej.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

4. W toku postępowania dotyczącego zwalniania zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub udostępniania środków finansowych lub zasobów gospodarczych, Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wystąpić o wydanie opinii w sprawie zasadności tego zwolnienia lub udostępnienia do podmiotów realizujących zadania publiczne lub organów administracji publicznej, które posiadają informacje w zakresie objętym wystąpieniem.

5. Podmioty lub organy, o których mowa w ust. 4, przedstawiają opinię w terminie 7 dni od dnia otrzymania wystąpienia o jej przedstawienie.

Art. 143b. Szef Krajowej Administracji Skarbowej przekazuje do:

- 1) ministra właściwego do spraw zagranicznych informacje niezbędne do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia 765/2006, art. 12 rozporządzenia 269/2014 oraz art. 6 rozporządzenia 833/2014;
- 2) ministra właściwego do spraw wewnętrznych informacje niezbędne do realizacji zadań określonych w ustawie z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego.

Art. 143c. Kontrolę przestrzegania środków ograniczających określonych w rozporządzeniu 765/2006, rozporządzeniu 269/2014, rozporządzeniu 833/2014 oraz w ustawie z dnia ... o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego, w ramach sprawowanego nadzoru lub kontroli sprawują także, na zasadach określonych w przepisach odrębnych:

- 1) Generalny Inspektor Informacji Finansowej – w odniesieniu do instytucji obowiązanych, o których mowa w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 2) Komisja Nadzoru Finansowego – w odniesieniu do instytucji obowiązanych przez nią nadzorowanych.

Art. 143d. Osoba lub podmiot, które:

- 1) nie dopełniają obowiązku zamrożenia środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub zakazu udostępniania środków finansowych lub zasobów gospodarczych, określonego w art. 2 rozporządzenia 765/2006 lub art. 2 rozporządzenia 269/2014,

- 2) naruszają zakaz, o którym mowa w art. 1ja ust. 1, art. 1k ust. 1 lub art. 1u ust. 1 rozporządzenia 765/2006, lub art. 2e ust. 1 lub 3, art. 3 ust. 1 lub 2, art. 3a ust. 1, art. 3g ust. 1, art. 3h ust. 1, art. 5 ust. 1–6, art. 5a ust. 1, 2 lub 4, art. 5aa ust. 1, art. 5b ust. 1, art. 5f ust. 1, art. 5h, art. 5i ust. 1 lub art. 5j ust. 1 lub 2 rozporządzenia 833/2014,
- 3) nie dopełniają obowiązku niezwłocznego przekazywania informacji, wymaganych na podstawie art. 1z lub art. 5 rozporządzenia 765/2006, art. 7 lub art. 8 rozporządzenia 269/2014 lub art. 5g rozporządzenia 833/2014,
- 4) nie stosują się do zakazu świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie stosowania art. 2 rozporządzenia 765/2006, art. 2 rozporządzenia 269/2014 oraz art. 2e ust. 1 lub 3, art. 3 ust. 1 lub 2, art. 3a ust. 1, art. 3g ust. 1, art. 3h ust. 1, art. 5 ust. 1–6, art. 5a ust. 1, 2 lub 4, art. 5aa ust. 1, art. 5b ust. 1, art. 5f ust. 1, art. 5h, art. 5i ust. 1 lub art. 5j ust. 1 lub 2 rozporządzenia 833/2014

– podlegają karze pieniężnej.

Art. 143e. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 143d, nakłada Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w drodze decyzji administracyjnej, w wysokości do 20 000 000 zł.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 143f. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale do nakładania kary pieniężnej, o której mowa w art. 143d, stosuje się przepisy działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052).

Art. 143g. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w art. 143d, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 143h. 1. Naczelnicy urzędów celno-skarbowych, Generalny Inspektor Informacji Finansowej oraz Komisja Nadzoru Finansowego udostępniają informacje pozyskane w toku kontroli celno-skarbowej oraz kontroli, o której mowa w art. 143c, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, w celu realizacji jego zadań, o których mowa w art. 143a i art. 143d.

2. Do informacji udostępnianych przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej na podstawie ust. 1 przepisu art. 99 ust. 7 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o

przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu nie stosuje się, z wyjątkiem przepisów o ochronie informacji niejawnych.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593 i 655) w art. 106:

1) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Generalny Inspektor może udostępniać z urzędu posiadane informacje organom wskazanym w art. 105 ust. 1 i 4 w celu podjęcia czynności wynikających z ich ustawowych zadań.”;

2) w ust. 3 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”.

Art. 17. Przepisy art. 8 oraz środek, o którym mowa w art. 1 pkt 3, stosuje się również do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego oraz konkursów wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że:

1) okres wykluczenia, o którym mowa w art. 8 ust. 2, rozpoczyna się nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;

2) zamawiający dostosowuje dokumentację zamówienia lub regulamin konkursu w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

W dniu 24 lutego 2022 r. Wysoki Przedstawiciel Unii Europejskiej wydał w imieniu Unii Europejskiej oświadczenie, w którym z całą stanowczością potępił niczym niesprowokowaną inwazję sił wojskowych Federacji Rosyjskiej na Ukrainę oraz udział Białorusi w tej agresji. Wysoki Przedstawiciel wskazał, że odpowiedź Unii Europejskiej obejmie zarówno sektorowe, jak i indywidualne środki ograniczające. W następnych dniach organy Unii Europejskiej podjęły szereg decyzji skutkujących przyjęciem szerokiego zakresu sankcji stanowiących odpowiedź na niedopuszczalną i bezprawną agresję wojskową Rosji wobec Ukrainy, która na mocy prawa międzynarodowego stanowi akt agresji. Odpowiedni pakiet sankcji został również przyjęty w związku z niedopuszczalnym zaangażowaniem Białorusi w agresję wojskową Rosji wobec Ukrainy.

Rada Unii Europejskiej wydała decyzje, które zostały wdrożone pakietem rozporządzeń Rady Unii Europejskiej, zmieniających dotychczas obowiązujące rozporządzenia regulujące sankcje nałożone na Federację Rosyjską oraz Białoruś. Przed rozpoczęciem przez Federację Rosyjską wojny w odniesieniu do Federacji Rosyjskiej oraz Białorusi obowiązywały następujące rozporządzenia dotyczące sankcji:

1. Rozporządzenie Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. dotyczące środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy (Dz. Urz. UE L 134 z 20.05.2006, str. 1, z późn. zm.), dalej „rozporządzenie 765/2006”;
2. Rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz. Urz. UE L 78 z 17.03.2014, str. 6, z późn. zm.), dalej „rozporządzenie 269/2014”;
3. Rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz. Urz. UE L 229 z 31.07.2014, str. 1, z późn. zm.), dalej „rozporządzenie 833/2014”.

W związku z bezprawną agresją Federacji Rosyjskiej oraz zaangażowaniem Białorusi w działania stanowiące wsparcie dla Federacji Rosyjskiej przyjęte zostały następujące rozporządzenia Rady Unii Europejskiej:

1. Rozporządzenie Wykonawcze Rady (UE) 2022/300 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie wykonania art. 8a rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków

- ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi (Dz. Urz. UE L 46 z 25.02.2022, str. 3);
2. Rozporządzenie Rady (UE) 2022/355 z dnia 2 marca 2022 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 765/2006 dotyczące środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi (Dz. Urz. UE L 67 z 02.03.2022, str. 1);
 3. Rozporządzenie Rady (UE) 2022/398 z dnia 9 marca 2022 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 765/2006 dotyczące środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy (Dz. Urz. UE L 82 z 09.03.2022, str. 1);
 4. Rozporządzenie Rady (UE) 2022/328 z dnia 25 lutego 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz. Urz. UE L 49 z 25.02.2022, str. 1);
 5. Rozporządzenie Rady (UE) 2022/334 z dnia 28 lutego 2022 r. zmieniające rozporządzenie Rady (UE) nr 883/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz. Urz. UE L 57 z 28.02.2022, str. 1);
 6. Rozporządzenie Rady (UE) 2022/345 z dnia 1 marca 2022 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz. Urz. UE L 63 z 02.03.2022, str. 1);
 7. Rozporządzenie Rady (UE) 2022/350 z dnia 1 marca 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz. Urz. UE L 65 z 02.03.2022, str. 1);
 8. Rozporządzenie Rady (UE) 2022/394 z dnia 9 marca 2022 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz. Urz. UE L 81 z 09.03.2022, str. 1);
 9. Rozporządzenie Rady (UE) 2022/428 z dnia 15 marca 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz. Urz. UE L 87 z 15.03.2022, str. 13);
 10. Rozporządzenie Rady (UE) 2022/259 z dnia 23 lutego 2022 r. dotyczące zmiany rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu

do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz. Urz. UE L 42 z 23.02.2022, str. 1);

11. Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/332 z dnia 25 lutego 2022 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz. Urz. UE L 53 z 25.02.2022, str. 1);
12. Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/336 z dnia 28 lutego 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz. Urz. UE L 58 z 28.02.2022, str. 1, z późn. zm.);
13. Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/353 z dnia 2 marca 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz. Urz. UE L 66 z 02.03.2022, str. 1);
14. Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/396 z dnia 9 marca 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz. Urz. UE L 80 z 09.03.2022, str. 1);
15. Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/408 z dnia 10 marca 2022 r. dotyczące wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz. Urz. UE L 84 z 11.03.2022, str. 2);
16. Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/427 z dnia 15 marca 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz. Urz. UE L 87I z 15.03.2022, str. 1).

Szereg daleko idących zmian w przepisach wprowadzających sankcje, w istotny sposób wpłynęło na zakres obowiązujących zakazów oraz obowiązków w zakresie zamrażania środków finansowych oraz zasobów gospodarczych. Okoliczności te w zasadniczy sposób zmieniły sytuację prawną na poziomie prawa Unii Europejskiej, która w bezpośredni sposób wpływa na polskich obywateli oraz podmioty gospodarcze.

O ile część przepisów ww. rozporządzeń jest bezpośrednio stosowana (np. obowiązek ciążyący na wszystkich podmiotach w kraju w zakresie zamrażania i nieudostępniania funduszy i

zasobów gospodarczych podmiotom wskazanym w załącznikach do rozporządzeń), to część wymaga wdrożenia regulacjami na poziomie krajowym. Dotyczy to w szczególności:

1. wydawania zezwoleń na uwolnienie niektórych zamrożonych funduszy lub zasobów gospodarczych lub na ich udostępnienie;
2. sankcji stosowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzeń i kwestii dotyczących kontroli celno-skarbowej przestrzegania tych przepisów, w tym ustalenia organów właściwych do stosowania regulacji.

Wprowadzone po agresji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę zmiany do rozporządzeń sankcyjnych wymagają podjęcia działań legislacyjnych związanych z jednoznacznym uregulowaniem kwestii organu podejmującego decyzje o odmrożeniu określonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych.

Uwzględniając powyższe, podjęto decyzję o przygotowaniu projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego. Projektowana ustawa, w oparciu o wybrane instrumenty prawne zawarte w rozporządzeniu 765/2006 oraz w rozporządzeniu 269/2014, pozwalała będzie na tworzenie na gruncie prawa krajowego odrębnej od wykazów zawartych w tych rozporządzeniach listy osób i podmiotów, wobec których stosuje się wybrane środki określone w tych rozporządzeniach.

Zgodnie z projektowaną ustawą stosowane będą środki ograniczające określone odpowiednio w art. 2 ust. 1–3 rozporządzenia 765/2006 albo art. 2 i art. 9 rozporządzenia 269/2014.

Na podstawie art. 2 ust. 1–3 rozporządzenia 765/2006 zamrożenie będzie polegało na zamrażaniu wszystkich funduszy i zasobów gospodarczych będących własnością, pozostających w posiadaniu, we faktycznym władaniu lub pod kontrolą osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów wskazanych na liście prowadzonej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie projektowanej ustawy (art. 2 ust. 1 projektu), zwanej dalej „listą”. Nie będą mogły być udostępniane, bezpośrednio ani pośrednio, żadne fundusze ani zasoby gospodarcze wskazanym na liście osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom i organom ani na ich rzecz. Zakazany będzie również świadomy i umyślny udział w działaniach, których celem lub skutkiem jest bezpośrednio lub pośrednio obejście środków ograniczających. Zgodnie z art. 1 pkt 1 rozporządzenia 765/2006 „fundusze” oznaczają aktywa finansowe i każdego rodzaju korzyści, w tym między innymi:

- 1) gotówkę, czeki, roszczenia pieniężne, polecenia zapłaty, przekazy pieniężne i inne instrumenty płatnicze;

- 2) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych podmiotach, salda na rachunkach, długi i zobowiązania dłużne;
- 3) papiery wartościowe i papiery dłużne w obrocie publicznym lub niepublicznym, w tym akcje i udziały, świadectwa papierów wartościowych, obligacje, weksle, warranty, skrypty dłużne, kontrakty pochodne;
- 4) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów oraz wartości narosłe z aktywów lub wygenerowane przez te aktywa;
- 5) kredyty, prawa do potrącenia, gwarancje, gwarancje właściwego wykonania umowy lub inne zobowiązania finansowe;
- 6) akredytywy, listy przewozowe (konosamenty), kwity zastawne;
- 7) dokumenty poświadczające posiadanie udziałów w funduszach lub środkach finansowych.

„Zamrożenie funduszy” oznacza zapobieganie jakimkolwiek ruchom funduszy, przenoszeniu funduszy, ich zmianom, wykorzystaniu, udostępnianiu lub dokonywaniu nimi transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałby jakąkolwiek zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie z tych funduszy, w tym również zarządzanie portfelem (art. 1 pkt 2 rozporządzenia 765/2006).

Natomiast „zasoby gospodarcze” oznaczają aktywa każdego rodzaju, materialne i niematerialne, ruchome i nieruchome, które nie są funduszami, lecz mogą służyć do uzyskiwania funduszy, towarów lub usług (art. 1 pkt 3 rozporządzenia 765/2006), a ich „zamrożenie” oznacza zapobieganie wykorzystaniu zasobów gospodarczych do uzyskiwania funduszy, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, w tym – choć nie tylko – poprzez sprzedaż, wynajem lub ich obciążenie (art. 1 pkt 4 rozporządzenia 765/2006).

Na podstawie zaś art. 2 rozporządzenia 269/2014 zamrożeniu podlegać będą wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze będące własnością, pozostające w posiadaniu, w faktycznym władaniu lub pod kontrolą wskazanych na liście osób fizycznych lub prawnych, podmiotów, organów lub powiązanych z nimi osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów wskazanych na liście. Nie będą podlegały udostępnieniu wskazanym na liście osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom ani powiązanim z nimi osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom, ani też na ich rzecz – bezpośrednio lub pośrednio – żadne środki finansowe ani zasoby gospodarcze.

„Zasoby gospodarcze” oznaczają wszelkiego rodzaju rzeczowe aktywa trwałe i wartości niematerialne i prawne, ruchome i nieruchome, które nie są środkami finansowymi, ale mogą być użyte do uzyskania środków finansowych, towarów lub usług (art. 1 lit. d rozporządzenia

269/2014), a ich zamrożenie oznacza uniemożliwienie wykorzystania zasobów gospodarczych do uzyskiwania środków finansowych, towarów lub usług w jakikolwiek sposób, między innymi poprzez ich sprzedaż, wynajem lub obciążenie hipoteką (art. 1 lit. e rozporządzenia 269/2014).

„Środki finansowe” w rozumieniu art. 1 lit. g rozporządzenia 269/2014 oznaczają aktywa finansowe i dowolnego rodzaju korzyści, między innymi:

- 1) gotówkę, czeki, roszczenia pieniężne, weksle, przekazy pieniężne i inne instrumenty płatnicze;
- 2) depozyty złożone w instytucjach finansowych lub innych podmiotach, salda na rachunkach, wierzytelności i zobowiązania dłużne;
- 3) papiery wartościowe i papiery dłużne w obrocie publicznym lub niepublicznym, w tym akcje i udziały, certyfikaty papierów wartościowych, obligacje, weksle, warranty, skrypty dłużne, kontrakty na instrumenty pochodne;
- 4) odsetki, dywidendy lub inne przychody z aktywów oraz wartości narosłe z aktywów lub wygenerowane przez te aktywa;
- 5) kredyty, tytuły do przeprowadzania kompensat, gwarancje, gwarancje należytego wykonania umów lub inne zobowiązania finansowe;
- 6) akredytywy, konosamenty, dokumenty poświadczające nabycie; oraz
- 7) dokumenty poświadczające udział w środkach finansowych lub zasobach finansowych.

„Zamrożenie środków finansowych” oznacza zapobieganie wszelkim ruchom tych środków finansowych, ich przekazywaniu, zmianom, wykorzystaniu, udostępnianiu lub dokonywaniu nimi transakcji w jakikolwiek sposób, który powodowałby jakąkolwiek zmianę ich wielkości, wartości, lokalizacji, własności, posiadania, charakteru, przeznaczenia lub dowolną inną zmianę, która umożliwiłaby korzystanie z nich, w tym zarządzanie portfelem (art. 1 lit. f rozporządzenia 269/2014).

Środki ograniczające określone odpowiednio w rozporządzeniu 765/2006 albo rozporządzeniu 269/2014 będą stosowane na zasadach określonych w tych rozporządzeniach. Powyższe oznaczać będzie także, że tym samym zastosowanie będą miały obowiązki informacyjne zawarte w art. 4 i art. 5 rozporządzenia 765/2006 oraz w art. 7 i art. 8 rozporządzenia 269/2014.

Projekt przewiduje, że organem prowadzącym listę osób i podmiotów, wobec których stosuje się środki ograniczające określone w rozporządzeniach 765/2006 i 269/2014 (art. 2 ust. 1 projektu), a także wydającym decyzje w sprawach wpisu na tę listę lub wykreślenia z niej (art. 3 projektu) będzie minister właściwy do spraw wewnętrznych. Powierzenie mu tego zadania jest

uzasadnione z uwagi na szeroki zakres informacji jakie posiada ten organ w związku z wykonywanymi zadaniami.

Lista będzie publikowana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Rozwiązanie to ma zapewnić powszechność, łatwy i bezpłatny dostęp do listy osób i podmiotów, wobec których są stosowane środki ograniczające wskazane w projektowanej ustawie.

Niezależnie od ww. obowiązku publikowania listy w Biuletynie Informacji Publicznej minister właściwy do spraw wewnętrznych obowiązany będzie do upowszechnia informacji o środkach ograniczających oraz podmiotach obowiązanych do ich stosowania (art. 5 projektu).

Należy jednocześnie podkreślić, że środki ograniczające będą stosowane w stosunku do osób i podmiotów wskazanych na liście innych niż osoby i podmioty wskazane w wykazach zawartych w rozporządzeniu 765/2006 i rozporządzeniu 269/2014. Założenie to zostało uregulowane w art. 2 ust. 2 projektu, zgodnie z którym na listę może być wpisana wyłącznie osoba lub podmiot niewymienione w wykazach określonych w tych rozporządzeniach.

Podkreślić należy, że projekt dotyczy jedynie tzw. mrożenia majątków, a więc czasowej niemożności nim dysponowania. Nie oznacza to odjęcia własności, które na gruncie Konstytucji RP może być dokonane jedynie w ramach wyłączenia (na cel publiczny i za słusznym odszkodowaniem – art. 21 Konstytucji) lub przypadku (orzeczonego prawomocnym orzeczeniem sądu – art. 46 Konstytucji). Jest to działanie, które jest już przewidziane w ramach polskiego porządku prawnego, czy to przez bezpośrednio skuteczne rozporządzenie UE czy to przez ustawę o przeciwdziałaniu praniu brudnych pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, i mieści się w zakrojonych przez Konstytucję RP ramach.

Art. 3 ust. 2 projektu wskazuje przesłanki wpisania osoby albo podmiotu na listę – prawdopodobieństwo, że wspierają agresję na Ukrainę rozpoczętą w dniu 24 lutego 2022 r. lub jest możliwe wykorzystywanie w tym celu ich funduszy lub zasobów gospodarczych.

Decyzję w sprawie wpisu na listę lub wykreślenia z niej będzie wydawał minister właściwy do spraw wewnętrznych z własnej inicjatywy lub na uzasadniony wniosek:

- 1) Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego,
- 2) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 3) Szefa Agencji Wywiadu,
- 4) Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego,
- 5) Szefa Służby Wywiadu Wojskowego,

- 6) Generalnego Inspektora Informacji Finansowej,
- 7) Komendanta Głównego Policji,
- 8) Komisji Nadzoru Finansowego,
- 9) Prezesa Narodowego Banku Polskiego,
- 10) Komendanta Straży Granicznej,
- 11) Prokuratora Krajowego,
- 12) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej,
- 13) Przewodniczącego komitetu Rady Ministrów właściwego w sprawach bezpieczeństwa i obrony państwa

– zawierającej wskazanie osoby lub podmiotu, w stosunku do których ma zostać wydana decyzja, oraz uzasadnienie takiego wskazania (art. 3 ust. 3 projektu).

Decyzja w sprawie wpisu na listę zawierać będzie oznaczenie osoby lub podmiotu, wobec których stosuje się środki ograniczające, wraz ze wskazaniem, czy wobec danej osoby lub danego podmiotu są stosowane środki, o których mowa w rozporządzeniu 765/2006 czy rozporządzeniu 269/2014.

W celu zapewnienia praw osób i podmiotów wpisanych na listę wszczęcie postępowania w sprawie wydania decyzji w sprawie wykreślenia z listy będzie możliwe na ich uzasadniony wniosek (art. 3 ust. 4 projektu).

Od decyzji o wpisie na listę nie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz podlega ona natychmiastowemu wykonaniu. Do postępowań w sprawach wpisu na listę oraz wykreślenia z niej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy art. 6, art. 7, art. 8, art. 12, art. 14–16, art. 24 § 1 pkt 1–6 i § 2–4, art. 26 § 1, art. 28, art. 29, art. 30 § 1–3, art. 35 § 1, art. 39, art. 41–47, art. 50, art. 55, art. 57–60, art. 61 § 3 i 4, art. 63 § 4, art. 64, art. 65, art. 72, art. 75 § 1, art. 77 § 1, art. 97 § 1 pkt 4 i § 2, art. 98, art. 101, art. 103, art. 104, art. 105 § 2, art. 109 § 1, art. 112, art. 113 § 1, art. 125 § 1, art. 156–158 oraz art. 217 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.)

Art. 7 ust. 1 projektu przewiduje, że osoba lub podmiot, które w stosunku do osób lub podmiotów wskazanych na liście, wobec których stosuje się środki ograniczające określone w rozporządzeniu 765/2006 i rozporządzeniu 269/2014:

- 1) nie dopełniają obowiązku zamrożenia funduszy lub zasobów gospodarczych lub zakazu udostępniania funduszy lub zasobów gospodarczych, określonego w art. 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia 765/2006 lub art. 2 rozporządzenia 269/2014,
- 2) nie dopełniają obowiązku niezwłocznego przekazywania informacji, wymaganych na podstawie art. 4 lub art. 5 rozporządzenia 765/2006 lub na podstawie art. 7 lub art. 8 rozporządzenia 269/2014,
- 3) nie stosują się do zakazu świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie stosowania środków określonych w art. 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia 765/2006 lub art. 2 rozporządzenia 269/2014

– podlegają karze pieniężnej.

Karę pieniężną będzie nakładał Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w drodze decyzji administracyjnej, w wysokości do 20 000 000 zł.

Projektowana ustawa przewiduje również sankcję nieprzewidzianą w rozporządzeniu 765/2006 i rozporządzeniu 269/2014. Zgodnie z art. 8 ust. 1 projektu z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129, z późn. zm.) wykluczony będzie wykonawca oraz uczestnik konkursu wpisany do wykazów określonych w rozporządzeniu 765/2006 i rozporządzeniu 269/2014, albo którego beneficjentem rzeczywistym w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu jest osoba lub podmiot wymieniony w wykazach określonych w rozporządzeniach wymienionych w art. 1 albo wpisany na listę. Powyższe wykluczenie następować będzie na okres trwania ww. okoliczności. Kontrola udzielania zamówień w zakresie zgodności z projektowanym art. 8 ust. 1 będzie wykonywana zgodnie z art. 596 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych. Przewiduje się, że osoby lub podmioty podlegające wykluczeniu, przystępujące do postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz konkursów, będą podlegać karze pieniężnej do wysokości 20 000 000 zł. Kara pieniężną nakładana będzie przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w drodze decyzji administracyjnej.

W dniu 24 lutego 2022 r. Rosja zaczęła agresję wojskową i inwazję na Ukrainę. W tym samym dniu liderzy Unii Europejskiej na specjalnie zwołanym posiedzeniu Rady Europejskiej uzgodnili zakres sankcji do nałożenia na Federację Rosyjską w związku z bezprawnymi działaniami wojennymi. W kolejnych dniach zatwierdzano kolejne pakiety restrykcji

skierowanych do Federacji Rosyjskiej. Ostatni pakiet sankcji został wprowadzony w dniu 15 marca br.

Pakiety sankcyjne obejmują horyzontalne zagadnienia dotyczące większości sektorów europejskiej gospodarki. W szczególności obejmują również zagadnienia sektora energii, w tym zakaz inwestycji w rosyjski sektor energetyczny oraz przekazywania technologii dla tego sektora. Dodatkowo wprowadzono zakaz importu towarów z nieuznawanych republik Donieckiej i Ługańskiej, obejmujący również zakaz wwozu węgla kamiennego do Unii Europejskiej.

Polska stanowczo potępiła agresję Rosji na Ukrainę. Od początku Rząd Rzeczypospolitej Polskiej był zwolennikiem daleko idących i skutecznych sankcji, o szerokich konsekwencjach gospodarczych dla Federacji Rosyjskiej. Od początku konfliktu zwracano uwagę, że restrykcje będą o tyle skuteczne, o ile powodować będą realne negatywne konsekwencje dla gospodarki i sektora finansów Rosji. W szczególności zaś Polska zwracała uwagę na konieczność wprowadzenia sankcji na import rosyjskich surowców energetycznych, których kontynuacja poprawia znacząco sytuację dewizową Rosji. Premier Rzeczypospolitej Polskiej, Mateusz Morawiecki, zwracał uwagę na konieczność natychmiastowego embarga na węgiel z kierunku rosyjskiego już 25 lutego br. i następnie podczas kolejnych spotkań w ramach Unii Europejskiej. Deklaracja Wersalska z 22 marca br. potwierdza zobowiązanie państw członkowskich do uniezależnienia się od rosyjskiego gazu, ropy i węgla „najszybciej, jak tylko możliwe”.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 TUE Unia Europejska szanuje podstawowe funkcje państwa, zwłaszcza funkcje mające na celu zapewnienie jego integralności terytorialnej, utrzymanie porządku publicznego oraz ochronę bezpieczeństwa narodowego. W szczególności bezpieczeństwo narodowe pozostaje w zakresie wyłącznej odpowiedzialności każdego państwa członkowskiego. Zatem prawo europejskie nie wyłącza możliwości stosowania środków podejmowanych przez państwo członkowskie z uwagi na bezpieczeństwa narodowe, jednakże decyzja taka wymaga uzasadnienia i podlega ocenie z punktu widzenia prawa Unii Europejskiej. Ustawa służy również realizacji rozporządzenia Rady (EU) 2022/263 z dnia 23 lutego 2022 r. w sprawie środków ograniczających w odpowiedzi na uznanie niekontrolowanych przez rząd obszarów ukraińskich obwodów donieckiego i ługańskiego oraz nakazanie rozmieszczenia rosyjskich sił zbrojnych na tych obszarach.

Import rosyjskiego węgla pośrednio ma istotny wpływ na bezpieczeństwo Polski także w wymiarze militarnym, gdyż poprzez dopływ funduszy do rosyjskiej gospodarki zwiększa możliwości Rosji w zakresie dalszego prowadzenia działań wojennych przeciw Ukrainie. W

tym kontekście, stanowi jedno ze źródeł finansowania agresywnej polityki, a jego odcięcie przyczyniłoby się do zmniejszenia możliwości jej realizacji ograniczając także zasoby na prowadzenie wojny oraz także tempo działań wojennych, co jest celem także wprowadzanych sankcji i działań międzynarodowych. Z uwagi na powyższe zastosowanie przedmiotowego środka jest proporcjonalne do ochrony wartości jaką jest bezpieczeństwo narodowe.

W obecnych okolicznościach import produktów węglowych z kierunku rosyjskiego jest nieuzasadniony z powodów bezpieczeństwa państwa. W szczególności jak wskazano powyżej, konieczne jest podjęcie wszelkich instrumentów gospodarczych, które wspierać będą działania sankcyjne na poziomie europejskim. Co ważniejsze jednak dalsze utrzymanie zależności surowcowej od Federacji Rosyjskiej jest niekorzystne dla bezpieczeństwa wewnętrznego i porządku publicznego. Surowiec z Rosji może być elementem polityki retorsyjnej i dywersyjnej Rosji względem państw UE. Brak jak najszybszego przekierowania dostaw na inne kierunki, w szczególności w sytuacji, kiedy rozpoczyna się okres napełniania zapasów magazynowych i kontraktowania surowców przed kolejnym okresem zimowym, wpłynie negatywnie na podatność Polski.

Polski sektor elektroenergetyczny jest niezależny od dostaw węgla importowanego. Dla pozostałych sektorów gospodarki możliwe jest przekierowanie dostaw na inne kierunki.

W 2021 r. z Rosji do Polski zaimportowano około 8 mln ton węgla energetycznego, co oznacza spadek o 1,1 mln ton w porównaniu z 2020 r. i o 2,5 mln ton mniej w porównaniu do 2019 r.

Węgiel z Rosji importowany jest przede wszystkim przez podmioty prywatne. Wykorzystywany jest na zaspokojenie potrzeb gospodarstw domowych, prywatnych przedsiębiorstw (np. zakładów przetwórczych, producentów warzyw itd.) oraz małych ciepłowni.

Import węgla energetycznego (w mln t) w 2021 r.: Rosja – 8,03, Kolumbia – 0,60, Kazachstan – 0,51, inne – 0,11, USA – 0,08.

Ograniczanie importu węgla z Federacji Rosyjskiej spowoduje konieczność uzupełnienia brakujących wolumenów węgla w polskiej gospodarce. Będzie to realizowane przez:

1. Zwiększenie wydobycia w Polsce.
2. Zwiększenia importu z pozostałych kierunków. Poza importem drogą kolejową (Rosja, Kazachstan), węgiel trafia do Polski poprzez porty, z takich krajów jak: Australia, Kolumbia, Stany Zjednoczone.

Z analizy wynika, że import węgla zostanie zastąpiony przede wszystkim poprzez zwiększenie importu z kierunków zamorskich.

Z tego względu wprowadzenie zakazu importu węgla pochodzącego z terenu Federacji Rosyjskiej jest konieczne i uzasadnione.

W zakresie w jakim projekt przewiduje wprowadzenie zakazu przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej węgla, projekt podlega notyfikacji technicznej. Ze względu na naglące powody spowodowane przez poważne i nieprzewidziane okoliczności odnoszące się do ochrony bezpieczeństwa publicznego, istnieje konieczność zastosowania przepisów w bardzo krótkim czasie i z tego względu proces notyfikacji będzie przebiegał przy zastosowaniu trybu pilnego (art. 6 ust. 7 lit. a dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego).

Krąg uprawnionych podmiotów, wysokość, oraz tryb ustalania rekompensat szkód rzeczywistych poniesionych w związku z wejściem w życie zakazu, o którym mowa w art. 9, dotyczącego węgla pochodzącego z terenu Federacji Rosyjskiej określi odrębna ustawa.

W art. 17 projektu zawarto przepis przejściowy, zgodnie z którym art. 8 stosuje się również do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego oraz konkursów wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, z tym że:

- 1) okres wykluczenia, o którym mowa w art. 8 ust. 2, rozpoczyna się nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) zamawiający dostosowuje dokumentację zamówienia lub regulamin konkursu w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

W art. 13 projektu zaproponowano wprowadzenie sankcji karnej za naruszenia przepisów dotyczących embarga na określone towary, które są przedmiotem handlu z Federacją Rosyjską, Republiką Białorusi oraz separatystycznymi republikami obwodu donieckiego i ługańskiego. Zastosowany mechanizm karny ma za zadanie obwarować dolegliwą i odstraszącą sankcją łamanie zakazów dotyczących handlu określonymi towarami oraz wykonywania określonych usług, które wskazane są w rozporządzeniach unijnych.

Uzasadnieniem zastosowania reżimu penalnego jest przeciwdziałanie praktyce, która miałaby na celu omińnięcie potencjalnych sankcji administracyjnych, tj. tworzenia osób prawnych, które

wprowadzałyby do obrotu zakazane towary, a następnie ich likwidacja, co uniemożliwiłoby wyegzekwowanie nałożonej kary pieniężnej.

Zgodnie z projektowanym przepisem łamanie sankcji polegających na embargu handlowym, a także umyślne dopuszczenie się udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie tych sankcji (co wynika z odesłania do art. 1m rozporządzenia 765/2006, art. 8 rozporządzenia 2022/263, art. 12 rozporządzenia 833/2014), będzie zagrożone karą od 3 lat pozbawienia wolności. Wskazano również, że odpowiedzialności karnej podlegać będzie osoba odpowiedzialna za zawarcie danej transakcji handlowej, aby wykluczyć wszczynanie postępowań przeciwko osobom, które mają w procedurze funkcję jedynie wykonawczą (np. kierowca albo podwykonawca), który może nie mieć świadomości przestępnego działania. Przewidziano również fakultatywne uprawnienie dla sądu orzeczenie przepadku przedmiotu przestępstwa (a więc towarów, jako że nie jest możliwe zastosowanie tego przepisu w odniesieniu do zakazanych usług), nawet jeśli nie będzie on własnością sprawcy. Wyłączono również stosowanie *lex mitior* w odniesieniu do przestępstw typizowanych w tym artykule. Wynika to z faktu, iż konstrukcja przepisu, która polega na odwołaniu do normy sankcjonowanej określonej w akcie prawnym, który ma czasową moc, będzie prowadziła do bezkarności przestępców po utracie mocy tego rozporządzenia (co potwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 marca 2022 r., sygn. akt I KZP 12/21).

Niezależnie od regulacji zawartych w art. 1 – 13 projektu zachodzi potrzeba zapewnienia realizacji wszystkich środków ograniczających zawartych w rozporządzeniu 765/2006, rozporządzeniu 269/2014 i rozporządzeniu 833/2014. Niezbędne jest wskazanie organów właściwych realizujących zadania i kompetencje przewidziane w tych rozporządzeniach oraz sankcje za nieprzestrzeganie środków ograniczających. Powyższe założenie realizowane jest przez nowelizację ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, dalej „ustawa o KAS” (art. 15 projektu).

Z uwagi na możliwości organizacyjne oraz zasoby kadrowe uznano za zasadne powierzenie realizacji obowiązków związanych ze zwalnianiem określonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych z zamrożenia, w zakresach wynikających z rozporządzenia 765/2006, rozporządzenia 269/2014 oraz rozporządzenia 833/2014, naczelnikowi urzędu celno-skarbowego.

Powyższe zmiany skutkują zmianą ustawy o KAS. Zmiana w art. 2 ust. 1 ustawy o KAS polegająca na dodaniu pkt 17a rozszerza zakres zadań Krajowej Administracji Skarbowej na zadania dotyczące zwalniania zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych oraz udostępniania środków finansowych lub zasobów gospodarczych.

Z kolei zmiana w art. 45 ust. 1 ustawy o KAS ma za zadanie rozszerzenie uprawnień do przetwarzania informacji, w tym danych osobowych, poprzez uwzględnienie uprawnienia do przetwarzania informacji również w związku z wykonywaniem nowych zadań związanych ze zwalnianiem spod zamrożenia lub z wydawaniem zezwoleń, w ramach zadań przewidzianych w dodawanym dziale Va ustawy o KAS.

Zmiana w art. 54 ust. 1 ustawy o KAS ma za zadanie rozszerzenie uprawnień związanych z prowadzeniem kontroli celno-skarbowej na zadania związane z weryfikacją przestrzegania rozporządzenia 765/2006, rozporządzenia 269/2014 oraz rozporządzenia 833/2014 w zakresie określonym w tym przepisie ustawy o KAS.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 pkt 3a ustawy o KAS kontrola celno-skarbowa dotycząca przestrzegania postanowień rozporządzenia 765/2006, rozporządzenia 269/2014 oraz rozporządzenia 833/2014 będzie się kończyła protokołem.

Dodawany do ustawy o KAS dział Va reguluje kwestie właściwości KAS, w szczególności naczelnika urzędu celno-skarbowego jako właściwego organu do podejmowania decyzji w sprawach stosowania niektórych środków ograniczających wynikających z rozporządzenia 765/2006, rozporządzenia 269/2014 oraz rozporządzenia 833/2014 oraz dyrektora izby administracji skarbowej jako organu właściwego do nakładania kar pieniężnych w przypadkach określonych w projektowanym art. 143c ustawy o KAS.

W dodawanym art. 143a wskazano naczelnika urzędu celno-skarbowego, jako właściwy organ do realizacji zadań wynikających z rozporządzenia 765/2006, rozporządzenia 269/2014 oraz rozporządzenia 833/2014. Powyższe oznacza, że podmioty i osoby będą zobowiązane do przekazania informacji, o których mowa w tych rozporządzeniach do ww. organu. Informacje o zastosowanych środkach ograniczających będą niezbędne do prawidłowego wypełnienia przez naczelnika urzędu celno-skarbowego zadań związanych ze zwalnianiem zamrożonych środków finansowych i zasobów gospodarczych.

Na podstawie projektowanego 143a ust. 1 ustawy o KAS naczelnik urzędu celno-skarbowego będzie podejmował decyzje administracyjne dotyczące zwolnienia określonych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub ich udostępniania, czy też zezwolenia na przeprowadzanie określonych transakcji, czy też określonych operacji finansowych. Postępowanie w sprawie wydania decyzji będzie następowało zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego. W toku postępowania dotyczącego zwalniania zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub udostępniania środków finansowych lub zasobów gospodarczych, naczelnik urzędu celno-skarbowego będzie mógł wystąpić o wydanie opinii w sprawie zasadności tego zwolnienia lub udostępniania, do podmiotów lub organów

administracji publicznej, które posiadają wiedzę w zakresie objętym wystąpieniem, a te są obowiązane do jej przedstawienia w terminie 7 dni od dnia otrzymania wystąpienia. Wystąpienie to będzie zależało wyłącznie od ustalonych w ramach danego postępowania potrzeb. Jednocześnie fakt, iż organ, do którego zwrócono się o opinię, takiej opinii nie przedstawi, nie będzie wpływać na zdolność do podjęcia decyzji przez naczelnika urzędu celno-skarbowego. Naczelnik urzędu celno-skarbowego nie będzie również związany treścią przedstawionej opinii, tym bardziej, iż zwracając się do kilku organów może otrzymać sprzeczne opinie. Opinia taka nie może być zatem traktowana jako opinia, o której mowa w art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego, który uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska przez inny organ (wyrażenia opinii).

Zgodnie z dodawanym do ustawy o KAS art. 143b naczelnik urzędu celno-skarbowego został zobowiązany do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych informacji niezbędnych do realizacji obowiązków, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 765/2006, art. 12 rozporządzenia 269/2014 oraz art. 6 rozporządzenia 833/2014. Wymienione w art. 143b przepisy rozporządzeń sankcyjnych dotyczą obowiązku informacyjnego państwa członkowskiego związanego z informowaniem Komisji Europejskiej oraz innych państw członkowskich o stosowanych w danym państwie członkowskim środkach ograniczających, a także o zwolnieniach i zezwoleniach wydawanych na podstawie tych rozporządzeń. Obowiązki informacyjne ciążyą na państwach członkowskich, tym samym nie jest zasadne, by przewidzianą w tym przepisie wymianę informacji prowadził naczelnik urzędu celno-skarbowego. Realizacja spraw z zakresu stosunków międzynarodowych leży w gestii ministra właściwego do spraw zagranicznych, tym samym na podstawie art. 143b naczelnik urzędu celno-skarbowego został zobowiązany do przekazania informacji niezbędnych do wypełnienia obowiązku ciążącego na państwie członkowskim na podstawie art. 7 rozporządzenia 765/2006, art. 12 rozporządzenia 269/2014 oraz art. 6 rozporządzenia 833/2014 do ministra właściwego do spraw zagranicznych. Rozporządzenia Unii Europejskiej są aktami stosowanymi przez państwa członkowskie bezpośrednio, tym samym nie są wymagane dodatkowe przepisy regulujące przekazywanie przez ministra właściwego do spraw zagranicznych informacji do innych państw członkowskich, czy też do Komisji Europejskiej. Zauważyć również należy, iż postanowienia art. 7 rozporządzenia 765/2006, art. 12 rozporządzenia 269/2014 oraz art. 6 rozporządzenia 833/2014 odnoszą się do obowiązku informowania przez państwa członkowskie o wszelkich okolicznościach związanych ze stosowaniem rozporządzeń, tym samym również w zakresie w jakim przepisy rozporządzeń wskazują na obowiązek informowania przez organ właściwy odpowiednie organy właściwe innych państw członkowskich, o zamiarze podjęcia określonych działań, przepisy te powinny być interpretowane z uwzględnieniem ogólnej zasady wymiany

informacji przez „państwo członkowskie”. Na przykładzie art. 4 ust. 1 lit. d rozporządzenia 269/2014 należy wskazać, iż naczelnik urzędu celno-skarbowego powinien poinformować Komisję Europejską oraz organy właściwe innych państw członkowskich za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, który w zakresie swoich kompetencji odpowiada za sprawy o charakterze międzynarodowym.

Zmiana ustawy o KAS reguluje również kwestię odpowiedzialności za nieprzestrzeganie zakazów i ograniczeń wprowadzonych w rozporządzeniu 765/2006, rozporządzeniu 269/2014 oraz rozporządzeniu 833/2014. Zauważyć należy, iż poszczególne rozporządzenia nakładają wprost na państwa członkowskie obowiązki w zakresie wprowadzenia przepisów sankcyjnych z tytułu naruszania postanowień tych rozporządzeń. Tym samym wprowadzenie przepisów dotyczących możliwości nałożenia kary za nieprzestrzeganie ograniczeń i obowiązków wprowadzonych ww. rozporządzeniami jest bezwzględnie konieczne z punktu widzenia potrzeby odpowiedniego ich stosowania. Jednocześnie należy zauważyć, iż przepisy ww. rozporządzeń, w szczególności w zakresie zamrażania środków finansowych oraz zasobów gospodarczych, będą stosowane przez podmioty gospodarcze (ze szczególnym uwzględnieniem banków). Tym samym nie jest zasadne wprowadzanie przepisów sankcyjnych o charakterze przepisów prawa karnego, gdyż z uwagi na typ podmiotów, które w głównej mierze będą zobligowane do stosowania tych rozporządzeń, zdecydowanie większą skuteczność odniosą sankcje o charakterze administracyjnym. Tym samym z tytułu deliktów wskazanych w dodawanym art. 143c przewidziano odpowiedzialność administracyjną w postaci kary pieniężnej nakładanej w wysokości do 20 mln zł. Powyższa kara uwzględnia przesłanki wynikające z ww. rozporządzeń, zgodnie z którymi przewidziane sankcje winny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Karę przewidzianą w projektowanym art. 143c (zgodnie z art. 143d ust. 1) ma nakładać dyrektor izby administracji skarbowej, w drodze decyzji. Odwołanie od decyzji w sprawie nałożenia kary pieniężnej, przysługiwać będzie do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

W dodawanym do ustawy o KAS art. 143e wskazano, iż w zakresie nieuregulowanym w dziale Va ustawy o KAS, do nakładania kary pieniężnej stosuje się przepisy działu IVa Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wprost wskazuje na zastosowanie do kar nakładanych na podstawie dodawanego art. 143c przepisów działu Kodeksu postępowania administracyjnego regulujących kwestie nakładania administracyjnych kar pieniężnych.

Wpływy z kar pieniężnych nakładanych zgodnie z przepisami dodawanego działu Va będą stanowiły dochód budżetu państwa.

Planuje się, że zadania wynikające z działu Va ustawy o KAS będą realizowane odpowiednio przez naczelnika dolnośląskiego urzędu celno-skarbowego we Wrocławiu oraz Dyrektora Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu, co zostanie wskazane w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy o KAS.

Art. 16 ustawy dokonuje zmiany w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, dalej: „ustawa o p.p.p.f.t.”, polegającej na dodaniu ust. 1a w art. 106. Przepis ten wskazuje na uprawnienie Generalnego Inspektora Informacji Finansowej (dalej: „GIIF”) do działania z urzędu w zakresie udostępniania posiadanych informacji. Powyższe ma na celu zagwarantowanie prawidłowego i skutecznego kanału wymiany informacji pomiędzy GIIF a organami ścigania. Zauważyć należy, iż w przypadku złożenia wniosku o informacje na podstawie art. 105 ust. 1 lub 4 ustawy o p.p.p.f.t., GIIF jest zobowiązany do udzielenia odpowiedzi. Jednocześnie, jeśli po udzieleniu takiej informacji do GIIF wpłyną nowe, istotne informacje, mogące mieć kluczowe znaczenie dla sprawy, GIIF nie dysponuje odpowiednim narzędziem umożliwiającym uzupełnienie wcześniej przekazanej informacji. Projektowana regulacja usprawni pracę GIIF, jak również wpłynie pozytywnie na jakość prowadzonych postępowań przez organy, o których mowa w art. 105 ust. 1 i ust. 4 ustawy o p.p.p.f.t. Zgodnie z dodawanym przepisem, GIIF będzie miał możliwość podejmowania autonomicznej decyzji o rozpowszechnieniu posiadanych informacji, między innymi w sytuacjach, gdy informacje te mogą wiązać się z czynami zabronionymi mieszczącymi się we właściwości rzeczowej organów, o których mowa w art. 105 ust. 1 i 4 ustawy o p.p.p.f.t. (co wynika z zastosowanego zwrotu „w celu podjęcia czynności wynikających z ich ustawowych zadań.”). Zauważyć ponadto należy, iż zgodnie z art. 32 ust. 4 dyrektywy 2015/849, *„decyzja o przeprowadzeniu analizy lub rozpowszechnieniu informacji pozostaje w gestii jednostki analityki finansowej”*, tym samym wprowadzany przepis jest zgodny z prawem unijnym. W kontekście dodania działu Va do ustawy o KAS, GIIF może z urzędu uzyskiwać informacje mające wpływ na ocenę zasadności stosowania niektórych środków ograniczających, o których mowa w rozporządzeniu 765/2006, rozporządzeniu 269/2014 oraz rozporządzeniu 833/2014. Tym samym zasadnym jest wprowadzenie przepisu, na podstawie którego GIIF będzie mógł z urzędu podzielić się posiadаныmi informacjami dotyczącymi przykładowo przypadków naruszenia przez instytucje obowiązane, o których mowa w ustawie o p.p.p.f.t., przepisów rozporządzenia 765/2006, rozporządzenia 269/2014 oraz rozporządzenia 833/2014. Informacje te mogą mieć zasadnicze znaczenie dla decyzji o nałożeniu przez dyrektora izby administracji skarbowej kary administracyjnej z tytułu popełnienia deliktu wskazanego w dodawanym do ustawy o KAS art. 143c.

Projektowane przepisy wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Z uwagi na bezpośrednio obowiązywanie przepisów rozporządzenia 765/2006, rozporządzenia 269/2014 oraz rozporządzenia 833/2014 sprawa wdrożenia dodawanych przepisów jest niezwykle pilna. Konieczne jest niezwłoczne stworzenie ram prawnych pozwalających na wykonywanie przez organy administracji państwowej działań związanych z wydawaniem decyzji dotyczących zwolnienia z zamrożenia określonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, w chwili obecnej opóźnienie wejścia w życie zaprojektowanych przepisów może mieć istotne znaczenie dla pogorszenia sytuacji gospodarczej polskich przedsiębiorców. Tym samym w pełni uzasadnione jest jak najszybsze wejście w życie przepisów projektu, dlatego też najkrótsze możliwe *vacatio legis* jest w pełni uzasadnione.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

<p>Nazwa projektu Ustawa o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji – wiodące Ministerstwo Finansów – współpracujące</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Maciej Wąsik – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Mariusz Cichomski, Dyrektor Departamentu Porządku Publicznego MSWiA</p>	<p>Data sporządzenia 28.03.2022 r.</p> <p>Źródło</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD 371</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z atakiem w dniu 24 lutego 2022 r. Federacji Rosyjskiej na Ukrainę i odpowiedzią Unii Europejskiej na ten atak m.in. przez wprowadzenie pakietu rozporządzeń Rady Unii Europejskiej, zmieniających dotychczas obowiązujące rozporządzenia regulujące sankcje nałożone na Federację Rosyjską oraz Białoruś, konieczne stało się przyjęcie rozwiązań prawnych na poziomie krajowym pozwalających skutecznie stosować przepisy Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa, w oparciu o wybrane instrumenty prawne zawarte w rozporządzeniu Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. dotyczącym środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy, zwanym dalej „rozporządzeniem 765/2006 oraz w rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających, zwanym dalej „rozporządzeniem 269/2014” pozwoli na tworzenie na gruncie prawa krajowego odrębnej od wykazów zawartych w tych rozporządzeniach listy osób i podmiotów wobec których stosuje się wybrane środki określone w tych rozporządzeniach. Zgodnie z projektowaną ustawą stosowane będą środki ograniczające określone w rozporządzeniu 765/2006” i rozporządzeniu 269/2014”.

Celem zmiany ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 422, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, z późn. zm.) jest wprowadzenie rozwiązań służących stosowaniu rozporządzenia 765/2006, rozporządzenia 269/2014 oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie, zwanego dalej „rozporządzeniem 833/2014”.

Dodatkowo ustawa służy również realizacji rozporządzenia Rady (UE) 2022/263 z dnia 23 lutego 2022 r. w sprawie środków ograniczających w odpowiedzi na uznanie niekontrolowanych przez rząd obszarów ukraińskich obwodów donieckiego i Ługańskiego oraz nakazanie rozmieszczenia rosyjskich sił zbrojnych na tych obszarach, a także wprowadzenie zakazu przywozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i tranzytu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej węgla objętego pozycją 2701 Taryfy Celnej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przyjęte rozwiązania regulują w szczególności:

1. stosowanie środków ograniczających określonych w art. 2 ust. 1–3 rozporządzenia 765/2006 oraz w art. 2 i art. 9 rozporządzenia 269/2014;
2. prowadzenie listy osób i podmiotów, wobec których stosuje się środki ograniczające określone w rozporządzeniach 765/2006 i 269/2014, zwanej dalej „listą”;
3. zasady i tryb wydawania decyzji w sprawach wpisu na tę listę lub wykreślenia z niej;
4. sankcje wobec osób lub podmiotów, które w stosunku do osób lub podmiotów, wskazanych na liście wobec których stosuje się środki ograniczające określone w rozporządzeniach 765/2006 i 269/2014:
 - a. nie dopełniają obowiązku zamrożenia środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub zakazu udostępniania środków finansowych lub zasobów gospodarczych, określonego w art. 2 rozporządzenia 765/2006 lub art. 2 rozporządzenia 269/2014,
 - b. nie dopełniają obowiązku niezwłocznego przekazywania informacji, wymaganych na podstawie art. 4 ust. 2 lub art. 5 rozporządzenia 765/2006 lub na podstawie art. 7 ust. 1 lub art. 8 rozporządzenia 269/2014,
 - c. nie stosują się do zakazu świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie stosowania środków określonych w art. 2 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 765/2006 lub art. 2 rozporządzenia 269/2014;

5. obowiązek wykluczenia wykonawcy wpisanego do wykazów określonych w rozporządzeniach 765/2006 i 269/2014, albo którego beneficjentem rzeczywistym w rozumieniu ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, jest podmiot wpisany na taką listę z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych Dz.U. z 2021 r. poz. 1129, z późn. zm.);
6. sankcje za przystąpienie do postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub w konkursie przez osoby lub podmioty podlegające wykluczeniu;
7. organy właściwe do:
 - a. prowadzenia listy i wydawania decyzji w sprawie wpisu na tę listę lub wykreślenia z niej,
 - b. nakładania kary pieniężnej za nieprzestrzeganie środków ograniczających określonych w rozporządzeniach 765/2006 i 269/2014,
 - c. organu właściwego do nakładania kary pieniężnej za przystąpienie do postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przez osoby lub podmioty podlegające wykluczeniu;
8. kwestie właściwości Krajowej Administracji Skarbowej do podejmowania decyzji w sprawach stosowania niektórych środków ograniczających wynikających z rozporządzenia 765/2006, rozporządzenia 269/2014 oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie, zwanego dalej „rozporządzeniem 833/2014”;
9. kwestie dotyczące kontroli celno-skarbowej przestrzegania wskazanych w projekcie przepisów ww. rozporządzeń;
10. przekazywanie przez Generalnego Inspektora Informacji Finansowej innym organom z urzędu posiadanych informacji;
11. wprowadzenie zakazu przywozu i tranzytu węgla objętego pozycją 2701 Wspólnej Taryfy Celnej pochodzącego z terenu Federacji Rosyjskiej oraz z niekontrolowanych przez Ukrainę obszarów ukraińskiego obwodu donieckiego i ukraińskiego obwodu ługańskiego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Wszystkie kraje członkowskie Unii Europejskiej są zobowiązane do stosowania przepisów sankcyjnych wynikających z rozporządzenia 765/2006, rozporządzenia 269/2014 oraz rozporządzenia 833/2014.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Naczelnik urzędu celno-skarbowego	1	Dane własne	Wypełnianie obowiązków jako właściwy organ w sprawach rozporządzenia 765/2006, rozporządzenia 269/2014 oraz rozporządzenia 833/2014.
Szef KAS	16		Egzekwowanie zakazu i nakładanie kary pieniężnej w drodze decyzji
Minister Spraw Zagranicznych	1		Nakładanie kar pieniężnych Rozpatrywanie odwołań od decyzji ws. nałożenia kary pieniężnej.
Generalnego Inspektora Informacji Finansowej	1		Realizacja obowiązku informacyjnego wobec Komisji Europejskiej i państw członkowskich wynikającego z ww. rozporządzeń UE.
Podmioty wymienione w art. 105 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o	46		Możliwość przekazywania z urzędu innym organom posiadanych informacji.
			Możliwość otrzymywania informacji, o których mowa w

przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu			art. 105 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Współpraca z Krajową Administracją Skarbową w zakresie weryfikacji pochodzenia węgla.
Podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 projektu ustawy			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy, z uwagi na jego pilny charakter, nie podlegał uzgodnieniom międzyresortowym oraz konsultacjom publicznym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Wydatki ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Saldo ogółem	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
budżet państwa	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
JST	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Źródła finansowania	Finansowanie proponowanych rozwiązań będzie się odbywać w ramach limitów budżetowych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.							
Niemierzalne									

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegółowo w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
<p>Komentarz:</p> <p>Wprowadzane obciążenia wynikają z propozycji wprowadzenia przepisów służących stosowaniu rozporządzenia 765/2006, rozporządzenia 269/2014 oraz rozporządzenia 833/2014. Zwiększenie liczby procedur wynika z przepisów odnoszących się do nałożenia na organy Krajowej Administracji Skarbowej nowych zadań dotyczących zwłaszcza wydawania decyzji administracyjnych w sprawach stosowania niektórych środków ograniczających wynikających z rozporządzenia 765/2006, rozporządzenia 269/2014 oraz rozporządzenia 833/2014, a także rozszerzenia uprawnień związanych z prowadzeniem kontroli celno-skarbowej o zadania związane z weryfikacją przestrzegania przez podmioty objęte kontrolą celno-skarbową obowiązków wynikających z przepisów ww. rozporządzeń.</p>		
9. Wpływ na rynek pracy		
Nie przewiduje się, aby projektowane przepisy ustawowe mogły wpłynąć na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie dotyczy.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Proponuje się, aby ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu jej ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się ewaluowania efektów wdrożenia projektu ustawy czy zastosowania mierników w tym celu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		